

Hernádnémeti, 1898. október 30. – Hernádnémeti, 1965. július 21.

Középparaszti családból származott. Hat elemiit végzett, végigharcolta az első világháborút, 1919-ben hazatérve bekapcsolódott a közeletbe. A román megszállás alatt baloldali szervezkedésben való részvétele miatt elfogták és bántalmazták. Az örökölt földön gazdálkodott, 1931-be lépett be a Független Kisgazdapártba, májustól a hernádnémeti szervezet elnöke és Zemplén vármegyei szervező lett. 1934-ben vármegyei törvényhatósági bizottsági taggá választották, de a községi jegyző fellebbezésére tagságát elveszette. Részt vett az FKGP választási küzdelmeiben. 1945-ben megalakította a párt helyi szervezetét. 1947-től a Tiszajobbparti Földművelésügyi Tanács elnöke lett. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Borsod-Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei választókerületben pótképviselő lett; behívására 1948. november 16-án került sor. 1948. április 17-én a párt balatonkenesei nagyválasztmányi értekezletén az FKGP Politikai Bizottság tagja lett. 1948. októbertől a párt egyik alelnöke, később azonban szembekerült a pártvezetőséggel. Az 1949. május 15-i népfrontos választásokon már nem vállalt jelöltséget, saját földjén gazdálkodott. 1952-ben Dobi István kérésére lépett be a termelőszövetkezetbe, négy éven át a Petőfi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet elnöke volt. 1956-tól, a tsz felbomlása után ismét egyénileg gazdálkodott, majd a szövetkezet 1958-ban történt újjáalakításakor ismét tsz-tag lett. 1962-ben kilépett s a 22. sz. Állami Építőipari Vállalatnál segédmunkásként dolgozott 1965. évi nyugdíjba vonulásáig.